Mesačník Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky Vranov n. T. – Čemerné

ZORNICA

Číslo 3. **Marec 2014** **Ročník IV./2014**

ROK SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE 2014

„Dnes je začiatok našej spásy. Dnes sa uskutočňuje večné tajomstvo: Syn Boží sa stáva Synom Panny. Gabriel zvestuje milosť Božiu. Preto aj my spolu s ním privolávajme Bohorodičke: Raduj sa, Milostiplná, Pán s tebou.“

SLOVO NA ÚVOD

Milovaní čitatelia,

ďalšie číslo časopisu vychádza v čase veľkého pôstu, ktorým sa máme pripraviť na najväčšiu udalosť v dejinách celého ľudského pokolenia. Ide o udalosti spojené so smrťou a zmŕtvychvstaním Ježiša Krista. Istotne hľadáme rôzne návody, ako najlepšie prežiť pôstnu dobu a pritom ten najlepší návod nám ponúka sám Kristus, keď hovorí: **„Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“** *(Lk 22, 46)*. Samotné pokušenie prichádza na človeka z troch strán: **1.** z vlastnej žiadostivosti ; **2.** zo sveta ; **3.** od diabla. Vlastnú žiadostivosť dokážeme umŕtvovať pôstom a seba odriekaním. Pokušenie zo sveta je to čo dnes mnohých ľudí trápi najmenej a pritom skrze neho najviac padajú do hriechu. Svätý Otec František v jednej zo svojich homílii povedal: *„Keď sa Božie kráľovstvo vytráca, keď sa Božie kráľovstvo zmenšuje, jedným z príznakov je, že sa stráca pocit*

Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky

Nám. P. P. Gojdiča č. 327
09303 Vranov - Čemerné

IČO: 31952810 **DIČ:** 2021362387

Telefón:
057 / 44 62 966 - pevná linka
0917 / 112 737 - Orange
0910 / 314 342 - Telekom

E-mail:
gavala.peter@gmail.com
lukas.soltys1@gmail.com
vranov.cemerne@grkatpo.sk

Web: www.grkatvt.sk
www.zborppgojdica.sk

Za vydanie zodpovedá:
o. Peter Gavaľa

Zostavil:
Mgr. Lucia Lukačinová
o. Peter Gavaľa

Prispievatelia:
o. Mgr. Lukáš Šoltýs
Mgr. Monika Fejková
Vyhradzujeme si právo výberu a úpravy článkov.

Podporiť našu farnosť môžete darom na bankový účet číslo **1822643632/0200** alebo priamo našej pokladníčke p. Anne Staškovej alebo o. Petrovi.

Vydané dňa: 08.03.2014
Počet výtlačkov: 220 ks

Pre vnútornú potrebu farnosti.
Uzávierka je 25. dňa v mesiaci.

*hriechu. Každý deň modliac sa Otče náš prosíme Boha, **príď tvoje kráľovstvo**, čo znamená: **nech rastie tvoje kráľovstvo.** Ale keď stratíme pocit hriechu, môžeme stratiť aj zmysel pre Božie kráľovstvo a na jeho mieste sa objaví antropologická vízia všemocnosti, podľa ktorej môžeme všetko. **Moc človeka namiesto Božej slávy!***

Toto je každodenný chlieb. Preto sa každý deň modlíme k Bohu, príď tvoje kráľovstvo » nech rastie tvoje kráľovstvo, pretože spása nepríde vďaka našej prefíkanosti, nášmu chytráctvu, našej šikovnosti v podnikaní.

***Spása je z Božej milosti** a vďaka každodennému tréningu, ktorý na základe tejto milosti konáme v kresťanskom živote. Pápež Pius XII. povedal: „Najväčším hriechom dneška je, že ľudia stratili vedomie hriechu.“*

Zoberme len naše kresťanské rodiny a kresťanských rodičov, ktorí ľahkovážne súhlasia so životom svojich detí, ktoré neraz žijú v mravnej nečistote, či cudzoložstve. Vraj dnes je to už normálne. **Ale hriech nikdy nebude normálny, pretože Božieho Syna hriech stál život!** Vari to nie je strata citlivosti pre hriech?

Vladyka Milan Chautur, CSsR povedal: „V tomto roku Sedembolestnej sa zdá, že diabol, v duchu slov knihy Zjavenia apoštola Jána, chce rozvrátiť ľudské spoločenstvo útokom na domácu cirkev a jej poslanie. Drak sa na ženu nahneval a odišiel bojovať s ostatnými s jej potomstva, ktorí zachovávajú Božie prikázania a majú Ježišovo svedectvo. *(Zjv 12, 17)*

Preto prvoradá musí zostať modlitba. **Modlime sa s vierou!** My kresťania musíme zmobilizovať svoje svedomie, nesmieme zostať pasívni. Apoštol Jakub napísal: *„Diablovi sa vzoprite a ujde od vás. **Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám.**“ (Jak 4, 7b)*

So Sedembolestnou Pannou Máriou sa neprehráva!

o. Peter

2. SVIATKY

09. marec – Štyridsiati svätí mučeníci zo Sebastey
24. marec – Predprazdenstvo Zvestovania presvätej Bohorodičke
25. marec – Zvestovanie našej presvätej Vládkyni, Bohorodičke Márii, vždy Panne
26. marec – Zhromaždenie k archanjelovi Gabrielovi

3. ZAMYSLENIA

Divotvorná ikona Bohorodičky „Obmäkčenie zlých sŕdc“, nachádza sa v chráme Jána Bohoslova neďaleko od mesta Vologda, na brehu rieky Tošni.

Ikona sa stala známou po nasledujúcej udalosti. Jednému veriacemu, ktorý bol veľa rokov chromý sa prisnil sen, aby navštívil chrám sv. Jána Bohoslova, kde na zvonici nájde túto ikonu a keď sa pred ňou pomodlí tak vyzdravie. On už dva krát navštívil chrám a povedal ľuďom tu žijúcim svoj sen ale oni mu neuverili. Tretí krát ich však veľmi prosil a tak ho na zvonicu pustili. A tam našiel ikonu Božej Matky, presne takú istú, aká sa mu prisnila. Zobral ikonu, očistil ju od prachu a špiny. Poprosil, aby pred ňou odslúžili moleben a potom vyzdravel. Mnoho rokov prešlo od toho času a na ikonu sa zabudlo, až do roku 1830, keď v tejto oblasti vypukla cholera a ľudia so strachom a s vierou utekali k tejto ikone a prosili Bohorodičku o pomoc. Ikonu zobrali a obchádzali s ňou v slávnostnom sprievode mesto. Krátko na to cholera pominula. Od toho času sa ikona preslávila mnohými zázrakmi a uzdraveniami chorých.

V novodobej histórii Ruska, na začiatku 21. storočia, práve táto konkrétna zázračná ikona priviedla k obráteniu desaťtisíce Rusov. Pôvodne sa ikona nachádzala v jednom obyčajnom panelovom byte v Moskve. Jedného dňa začala roniť myro a nádherne voňať. Tento jav je v pravoslávií známy, avšak predtým nikdy nebol pozorovaný na obyčajnej tlačenej litografie ikony! Potom, čo sa na tvári Matky Boží, prvýkrát objavili slzy myra, začali ikonu podrobne sledovať. Pred teroristickými útokmi v Moskve sa pod očami Božej Matky objavili tmavé kruhy a v celom byte bolo cítiť kadidlo. Po určitom čase sa na šije Bohorodičky objavili krvavé ranky a na ľavom ramene jazvy. V deň, kedy sa to stalo, havarovala ruská ponorka Kursk. 21. novembra, v deň svätého archanjela Michaela, začala roniť krvavé slzy – a krv bolo možné spolu s myrom zbierať. Od tej doby nepretržite roní myro i krvavé slzy.

Táto ikona sa často vyskytovala v mnohých televíznych a dokumentárnych programoch, v nich sa autori opakovane presvedčili o Božom zázraku. V byte, kde sa ikona nachádzala, začali roniť myro aj ostatné ikony, každá začala taktiež nádherne voňať. I nové prinesené, ktoré boli na určitú dobu v blízkosti tejto ikony. Ikona Obmäkčenia zlých sŕdc bola potom ozdobená zlatom a drahokamami a začala putovať po Rusku. Mnohí z tých, ktorí prišli k ikone a uvideli, ako Matka Božia plače krvavými slzami, sa obrátili k Bohu, uverili. Jej slzy privádzajú k pokániu a k zmene života.

Prečo taká úcta ikonám?

Ikona nie je obraz, ale okno do večnosti, brána k nebesám, živé stretnutie s tým, koho predstavuje a kto cez ňu hovorí. To, že roní slzy „len“ tlačená ikona, je dôkazom, že i kópia ikon živo sprítomňuje Matku Boží. Všade, kde sa ikona nachádzala, sa v jej blízkosti stalo mnoho zázračných uzdravení. Veriaci dosvedčujú, že Božia Matka pomáhala nie len s bolesťami fyzickými, ale i s duchovnými a duševnými.

V ženskom monastieri v Tolgsku zaznamenali i tento pozoruhodný príbeh: Jedna z mníšok zapochybovala o liečivej sile svätého myra, ktoré ikona ronila. Na mieste, kde ju kňaz myrom pomazal, sa jej okamžite vytvoril hnisajúci vred. Až keď sa vyznala zo svojej pochybností a kňaz ju opäť pomazal, vred zmizol rovnako rýchlo, ako sa objavil. Ikona zapôsobila na jedného ruského investora natoľko, že sa rozhodol pre ňu na okraji Moskvy postaviť zvláštny chrám a rodine, v ktorej sa tento zázrak udial, zaistil dôstojné bývanie v novopostavenom dome vedľa chrámu. Dal tak rodine možnosť starať sa o chrám a stále slúžiť Bohu. Tu sa ikona nachádza, keď neputuje.

spracoval o. Peter

Úcta k relikviám

Slovenský výraz **relikvia** pochádza *z latinského* **reliquus**, čo znamená **zostatok**, a používa sa najmä v kresťanskej terminológii. Myslí sa tým to, čo zostalo z tela nejakého svätca. V širšom zmysle sa týmto výrazom označujú aj odevy a iné veci, ktoré ten ktorý svätec používal. A nakoniec je to aj kus látky či iné predmety na čas priložené na relikviu tela svätého. Relikvia svätca je vlastne zostatok tela, ktoré bolo nástrojom jeho hrdinských čností. V tomto zmysle rozdeľujeme relikvie do troch stupňov.

1. to čo zostalo zo svätca (spravidla kosti, prípadne iné zachované časti tela)

2. to čo svätec používal (rôzne predmety a veci spojené s jeho prepodobným životom či mučeníctvom
3. kus látky priloženej na telo svätca

Samotná úcta k relikviám má dlhú históriu, prakticky tak dlhú ako je staré kresťanstvo. Už od čias prvých apoštolov boli telá mučeníkov objektom osobitnej úcty, kedy už aj dotyk tela svätca či jeho šiat priniesol účasť na jeho svätosti a milosti. Často to bol dar zázračného uzdravenia, či oslobodenia od vplyvu Zlého. O tom svedčia aj nápisy na stenách hrobu sv. Petra z 2. a 3.storočia.

V kresťanstve máme v úcte ostatky sv. kríža Pána Ježiša, plátno, do ktorého bol po smrti zabalený a pod. Nie je to však len úcta k predmetom, ale k samotnej osobe Ježiša Krista. Podobne to bolo aj s úctou k ostatkom svätých. **Základom úcty k relikviám svätých je viera**, že sila svätých pôsobí aj po ich smrti. Cirkev od svojho počiatku uctievala ostatky mučeníkov a neskôr i iných svätých. Napríklad začiatkom II. stor. veriaci odniesli do Antiochie ostatky biskupa Ignáca, alebo sv. Polykarpa zo Smyrny a mali ich vo veľkej úcte. Na hroboch mučeníkov sa konala eucharistická obeta a viacerí sa v blízkosti ich hrobov dávali pochovať. Po skončení prenasledovania kresťanov prenášali relikvie svätých do chrámov a umiestňovali do oltárnych dosiek. Za cisára Konštantína na začiatku 4. storočia začala Cirkev nad hrobmi mučeníkov stavať oltáre, chrámy a baziliky.Koncom 6. storočia už v každom pevnom oltári boli umiestnené ostatky svätých, ako sa to robí dodnes podľa nariadenia II. Nicejského snemu (787). Vychádzalo to z presvedčenia, že ako v blízkosti živého človeka pociťujeme akési vyžarovanie, čosi podobné nachádzal veriaci človek aj pri ostatkoch svätých.

Benedikt XVI. objasňuje význam relikvií: *„Relikvie poukazujú na Boha samotného: je to totiž on, kto silou svojej milosti dáva krehkým kostiam odvahu, aby o ňom svedčili pred svetom. Keď nás Cirkev povzbudzuje k úcte voči telesným ostatkom mučeníkov a svätých, nezabúda, že v skutočnosti ide síce len o úbohé ľudské kosti, ale že sú to kosti osobností, ktoré navštívila všetko presahujúca Božia moc. Relikvie svätých sú stopami onej neviditeľnej, ale reálnej prítomnosti, ktorá osvecuje temnoty sveta a ukazuje nebeské kráľovstvo v našom vnútri. Relikvie volajú s nami a za nás: Maranatha! Príď, Pane Ježišu!“*

(Benedikt XVI. 18. augusta 2005 v Kolíne nad Rýnom)

Aj podľa Písma svätého vyžarovanie sily Božieho Ducha, jeho „pomazanie“ môže spočinúť na veciach, ak je to Boží zámer a môže prechádzať i na iných. Napríklad Archa Zmluvy dlhý čas niesla Božiu slávu. Usmrtila tých, ktorí sa jej nenáležitým spôsobom dotkli, trestami postihovala mestá, kde bola Archa násilne odvlečená a požehnávala iné. Neskôr sa miestom Božej slávy stáva Jeruzalemský chrám. Stopy úcty k relikviám nájdeme aj Starom i v Novom Zákone. Mojžiš berie so sebou z Egypta Jozefove kosti *(Ex13,19)*. Do hrobu proroka Elizea ohrozovaní nepriateľom pochovali iného mŕtveho. Keď sa jeho telo dotklo Elizejových kostí ožil *(2 Kr13,20-21)*. Aj šaty Eliáša, alebo sv. Pavla majú v sebe božiu

moc. Skutky apoštolov o tom takto informujú takto: ***„Boh robil Pavlovými rukami neobyčajné divy, takže aj na chorých donášali šatky a zástery, ktoré sa dotkli jeho tela a neduhy ich opúšťali a zlí duchovia vychádzali.“*** *(Sk19,11-12)* Napokon aj v prípade dotyku obruby rúcha Ježišovho nastáva uzdravenie zo zdĺhavej choroby. *(Mt9,20)*

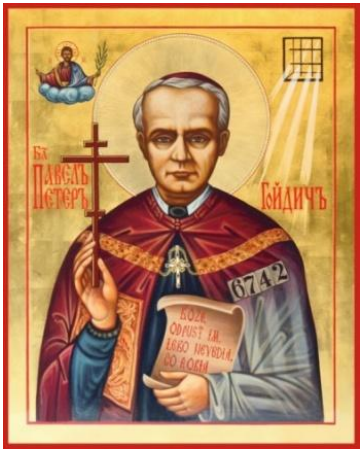
"Úcta relikvií je kristocentrická. Svoju svätosť totiž dostávajú od Krista. V kostiach svätých uctievame trpiaceho, zosnulého a zmŕtvychvstalého Krista, ktorého údmi sú."

Relikvie svätých boli nástrojmi ich posväteného ducha, chrámami SvätéhoDucha, ktoré niekedy Boh obdaril sprostredkovaním zázrakov. V nich uctievame toho, komu slúžili. Pokiaľ ide o modlitbu k svätým, už pápež Martin V. v r. 1420 vyhlásil: ***“Modlitba sa obracia k Bohu a nie ksvätým.“*** Keď sa my kresťania modlíme, nepestujeme individualistickú zbožnosť, modlíme sa v spoločenstve našich svätých bratov a sestier. Kto sa modlí, prosí celú cirkev o príhovor. Modlitba napr. k blahoslavenému Pavlovi Petrovi Gojdičovi sa teda nezastavuje u neho, ale spolu s jeho príhovorom účinnejšie stúpa k Bohu.

Význačný cirkevný otec sv. Gregor Naziánsky hovorí: ***“Ostatky mučeníkov majú takú moc, ako ich duša, či sa ich dotýkame, alebo ich uctievame.“*** V prípade viacerých svätých nám nezostali nijaké ich diela. Ich najväčším dielom je svätosť ich života. Samozrejme je primerané zoznámiť sa s posolstvom ich života, inšpirovať sa ním a nebyť bezmyšlienkovitým hľadačom relikvií. Sv. Augustín sa vyjadril o tele sv. Štefana mučeníka: ***„Jeho telo počas dlhej doby ležalo ukryté. Objavili ho, keď to Boh tak chcel. Priniesol svetlo do každej krajiny a všade konal divy.“*** A v ***DecivitateDei*** rozvádza, že **svätí mučeníci môžu svojich bratov priviesť k Bohu bližšie ako anjeli. On pokladá svätosť za nadprirodzenú silu, ktorá keď sa spája so svätým človekom, zostane stálou charakteristikou jeho tela.**

Učenie katolíckej Cirkvi ohľadom uctievania relikvií je zhrnuté v dekréte Tridentského koncilu, ktorý vyzýva biskupov a iných pastierov, aby poučili svojich veriacich, že sväté telá svätých mučeníkov a iných, ktorí teraz žijú s Kristom, - ktorých telá boli živými údmi Krista a chrámom Svätého Ducha, - ktoré majú ním byť vzkriesené k vecnému životu a byt oslávené, majú sa uctievať veriacimi, lebo skrze tieto telá Boh udeľuje ľuďom mnohé dobrodenia. Ďalej koncil nalieha, že vo vzývaní svätých, uctievaní relikvií a v posvätnom užívaní obrazov **treba odstrániť všetky povery** a zakázať všetok špinavý zisk.

Aj v našom chráme sme 17.2.2014 slávnostne vystavili relikviu blaženého P.P.Gojdiča k verejnej úcte. Nachádza sa na ľavom bočnom oltári.

Modlitba k bl. biskupovi mučeníkovi Pavlovi Petrovi Gojdičovi, OSBN

Blažený biskup, mučeník Pavol, Ty si svojou odvahou, láskou a pevnou vierou povzbudzoval svoj veriaci ľud v ťažkých chvíľach prenasledovania. Svojím utrpením a smrťou vo väzení si vydal svedectvo o viere, láske a nádeji v Božie milosrdenstvo. Vyprosuj nám svojím príhovorom u Boha hojnosť milostí, pevnosť vo viere a horlivosť v láske, aby sa aj v našom živote oslávilo vznešené meno Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov. Amen!

spracoval o. Peter

Zádušné soboty a spomienky na zomrelých

Vlastným miestom spomienky a modlitieb za našich zosnulých je vo východnej cirkvi byzantsko - slovanského obradu päť zádušných sobôt. Hoci sa u nás, podľa vzoru západnej cirkvi, slávi s veľkou dôstojnosť aj pamiatka zosnulých (2. novembra), nemali by sme zabúdať ani na tieto soboty, ktoré patria k nášmu obradu. Zádušné soboty sa slávia každý rok v súvislosti so slávením Paschy. To znamená, že prvá zádušná sobota je vždy pred mäsopôstnou nedeľou. Druhá, tretia a štvrtá zádušná sobota sú zároveň 2., 3. a 4. sobotou Veľkého pôstu a posledná, piata zádušná sobota, pripadá na sobotu pred sviatkami Svätej Päťdesiatnice - Zostúpenia Svätého Ducha. V tieto soboty sa slúžia zádušné sv. liturgie a po nich býva panychída s čítaním hramoty (zoznam mien zomrelých členov našich rodín).

Aby sme pochopili zmysel spojenia medzi Veľkým pôstom a modlitbou za zosnulých, musíme pamätať na to, že kresťanstvo je náboženstvo lásky. Ježiš Kristus nezanechal svojím učeníkom doktrínu individuálnej spásy, ale nové prikázanie, „aby ste sa navzájom milovali“ a k tomu ešte dodal: „Podľa toho budú všetci ľudia poznať, že ste mojimi učeníkmi, ak sa budete navzájom milovať.“ Láska je takto základom, samotným životom Cirkvi, ktorá je, slovami sv. Ignáca Antiochijského, „jednotou viery a lásky“.

Modlitby za zosnulých sú podstatným vyjadrením Cirkvi ako lásky. Prosíme Boha aby pamätal na tých, ktorých spomíname a pamätáme na nich, pretože ich milujeme. Modliac sa za nich, stretávame sa s nimi v Kristovi, ktorý je Láskou a ktorý, pretože je Láskou, prekonáva smrť, ktorá je konečným víťazstvom rozdelenia a nelásky. U Krista niet rozdielu medzi živými a zosnulými, pretože v ňom sú všetci živí.

Hoci Cirkev v svojich každodenných modlitbách a bohoslužbách pamätá na duše zomrelých, predsa však, ako dobrá matka, počas cirkevného roka dáva osobitné miesto na ich spomienku. Okrem spomínaných zádušných sobôt a panychíd s hramotami, ktoré sa k nim viažu, poznáme ešte iné spomienkové dni na zomrelých.

Sú to dni, cirkevnoslovansky nazývané, tretiny, devjatiny a četyredesjatiny. Dnes ich poznáme pod názvom pohrebná, týždňová a štyridsaťdňová sv. liturgia. Je to starý zvyk sláviť na tretí, deviaty a štyridsiaty deň po smrti sv. liturgiu za zomrelého. Pôstna trióda (bohoslužobná kniha na pôstne obdobie) v synaxári (v duchovnom poučení) na mäsopôstnu zádušnú sobotu dáva nasledujúci výklad týchto dní: „Spomíname tretí deň, lebo na tretí deň sa mení tvár zosnulého, deviaty deň, lebo v tento deň sa rozkladá telo okrem srdca a štyridsiaty deň, lebo v tento deň sa rozkladá aj srdce."

Trebník Petra Mohyly vysvetľuje aj duchovný zmysel týchto dní. „Spomienka na tretí deň nám naznačuje, že zosnulý veril v Krista, ktorý na tretí deň vstal zmŕtvych a tiež, že zosnulý sa v celom svojom živote snažil napĺňať tri teologálne čnosti vieru, nádej a lásku. Pri spomienke na deviaty deň prosíme Boha, aby na príhovor deviatich anjelských činov daroval odpočinutie zosnulému zo svätým, na mieste anjelov. Spomienka na štyridsiaty deň je na pamiatku štyridsaťdňového pôstu Pána Ježiša a na pamiatku jeho štyridsaťdňového prebývaniu na zemi po zmŕtvychvstaní. Tiež je to na pamiatku štyridsaťdňového pôstu Mojžiša a proroka Eliáša."

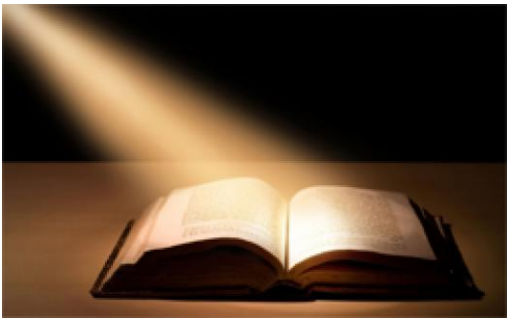
„Toto telo pochovajte hocikde. Nech vás starosť oň netrápi. Len o to vás prosím, aby ste na mňa pamätali pri Pánovom oltári, kdekoľvek budete."

Sv. Monika

MAREC - MESIAC KNIHY

Známy pedagóg J.A. Komenský povedal: **„Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom."**

Mesiac marec, ktorý práve plynie, máme už od školských čias v pamäti zapísaný ako mesiac knihy. Možno tento prívlastok už nevnímame tak intenzívne ako kedysi, keď bolo oveľa menej možností vzdelávania a získavania informácií ako dnes, no napriek tomu má literatúra zaiste v bežnom i študentskom živote svoje stále miesto. Zdrojom stretnutí s knihami odjakživa nie sú len kníhkupectvá a vlastné domáce knižné zbierky, ale svoje nezastupiteľné miesto tu majú aj knižnice.

Aj v našej farnosti je veľká knižnica o ktorú sa s láskou stará pani Kvetoslava Zubková. Touto cestou jej chcem vysloviť poďakovanie za starostlivosť a čas, ktorý trávi v knižnici. Taktiež jej patrí vďaka aj za vedenie farskej kroniky, v ktorej sú zaznamenané dôležité udalosti zo života našej farnosti.

Ktosi povedal, že **KNIHA je najväčší priateľ človeka** a preto od nepamäti patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. V tomto čase veľkého pôstu skúsme viac stíšiť svoje rádia a televízory a siahnime po dobrej knihe. Nezabudnime pritom, že tou najväčšou knihou, je kniha, v ktorej je zachytené Slovo živého Boha - Sväté Písmo.

o. Peter

4. ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Tretie fašiangové stretnutie a prvý fašiangový karneval

V sobotu 15.2.2014 Združenie šíriace kresťanskú kultúru a Gréckokatolícky farský úrad v Čemernom usporiadalo **fašiangové stretnutie** a **fašiangový karneval** pre deti a mládež našej farnosti. Účelom akcie bolo oživenie tradícii našich predkov. Preto, stretnutie bolo spojené so zabíjačkou a karnevalom.

Veľmi sa tešíme s karnevalu, na ktorom sa zúčastnilo 40 detí a všetci mali masky. Chceme poďakovať o. Šoltýsovi Lukášovi a jeho manželke Dominike za organizovanie fašiangového karnevalu. O deti sa po celý čas postarali a tak rodičia mohli spokojne byť na fašiangovej hostine. Bol pre nich pripravený hudobný a spoločenský program.

Príprava zabíjačkových špecialít prebehla deň predtým. Na Fašiangovej hostine sa zúčastnilo asi 200 hostí - veriacich čo sa veľmi tešíme. Na stretnutí sa podávala polievka rajcupa , klobása, jaternica, kapusta s mäsom, tlačenka , paprikovaná slanina , plnené mäso na osvieženie kapusta, uhorky, cibuľky, kukurica a iné ingrediencie.

Ozývajú sa hlasy že je potrebné pohostenie vylepšiť aj o šišky, makové a iné koláče, ktoré naše gazdinky pripravia na budúci rok.

Chceme poďakovať všetkým, ktorý sa podieľali na príprave – Kolesár Štefan, Szabo Tibor, Zubko Gustáv, Kopčák Róbert , Čandík Michal, Havran Ivan, o. Šoltýs Lukáš, Libičová Veronika, Stašková Anna, Čandíková Martina, Hricová Eva, Kolesárová Katarína.

Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na všetkých prípravách.

Boh vie urobiť radosť človeku pri všetkých príležitostiach. Preto ďakujem Bohu za to, že nás sprevádzal aj týmito fašiangovými dňami a doprial nám stretnúť sa spolu.

Na záver by som len chcel povedať, že naši predkovia vedeli čo majú vymyslieť a každý rok to s radosťou opakovali, lebo potom nastúpilo obdobie Veľkého pôstu. Myslím, že ani my by sme nemali na to zabúdať a tento ich zvyk rozvíjať.

MUDr. Zahorjan Štefan

PRIATEĽSKÁ NÁVŠTEVA

Fašiangy sú časom radosti a dobrej nálady. V tomto duchu sa členovia farskej rady na čele s o. Petrom rozhodli vykonať skutok lásky, ktorý mal priniesť svetlo radosti aj do života nášho ťažko chorého brata Jozefa Kolesára, ktorý sa pre svoju chorobu už nemôže zúčastňovať na farských akciách, ani rokovaniach hospodárskej rady farnosti.

A tak sme sa 19.2.2014 vo večerných hodinách vybrali na priateľskú návštevu. Celé stretnutie sa nieslo vo veľmi dobrej atmosfére, začali sme modlitbou a pri pohári dobrého vína sme pokračovali v rozhovoroch do neskorej noci.

Všetci sme odchádzali s pocitom, že aj ten najťažší kríž sa nesie ľahšie ak stojíme pri sebe s láskou.

5. DUCHOVNÉ SLOVO

Slava Isusu Christu!

Na ceste stopuje mladý stopár. V aute buchne do vodiča spolujazdec: „Pozri, veď je to syn nášho šéfa. Zober ho. Budeme mať u šéfa očko.“ Nielenže mali očko, ale šéf ich pozval aj na pohárik. Vieme dobre využiť situáciu, ktorá nám môže pomôcť zlepšiť si život. Ale nie sme až natoľko múdri, aby sme pamätali aj na prilepšenie vo večnom živote.

„Veru hovorím vám, čo ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 31 – 46)

Kristus nám vraví čo máme robiť, aby sme boli spasení. Ponúka nám návod. V každom človeku máme vidieť samotného Krista. Je to veľká šanca pre nás. Napriek tomu ich len málo využívame. Dôvody sú jednoduché. Buď je nám ten druhý nesympatický alebo sme leniví, alebo nechceme pri konaní dobra prísť o nejaké vlastné dobro. Najväčším dôvodom je však malá vytrvalosť a slabá viera. Človek je už taký. Chce hneď vidieť výsledok svojho snaženia. Ale na ten je potrebné dlho čakať. Preto ľahko ochabujeme v konaní dobra.

Spisovateľ Josef Hejduk spomína na svoju mladosť i na to, ako sa na hodinách náboženstva učili o skutkoch kresťanského náboženstva, ako ho katechéta vyzval, aby si spomenul aspoň na jeden dobrý skutok svojho otca alebo matky. A on hneď bez rozmýšľania vykríkol, že sa mu zdá byť milosrdné, keď otec hrá celú noc mariáš so strýkom. Katechéta ho už chcel udrieť, ale potom si povedal, že za tým bude niečo viac, než mariáš. A tak sa dozvedel, že jeho otec chodil celý mesiac do neďalekej dediny ku strýkovi, ktorý bol vážne chorý a nespal celé noci. Buď sa bál smrti alebo trpel nejakou úzkosťou, preto chcel mať stále u seba svojho švagra. Najprv prebral s otcom celú mladosť, vojnu, všetky príbehy z okolia. Keď si už všetko povedali, hrali mariáš. A keď sa otec ráno vrátil, spal 2-3 hodiny. Či v očiach tohto chlapca mohol byť väčší skutok milosrdenstva?

Otec s tohto príbehu nepozeral na svoje pohodlie, ale pozeral sa na svojho švagra, ktorý potreboval pomoc. Uvedomoval si, že pomôcť mu môže len tak, že v noci bude pri ňom, bude ho počúvať, aby sa mal komu vyrozprávať, aby nebol sám. Láska k blížnemu neznamená, aké veľké skutky urobím, ale mnohokrát stačí maličkosť - úsmev, vypočutie, pozdrav, objatie.

Využime šancu, ktorú nám ponúka Boh na spásu svojej duše skrze človeka. Preto prosme každý deň o toto poznanie, že v každom človeku je ICXC. Všetko čo urobíme jednému z týchto najmenších bratov, urobíme Bohu.

o. Lukáš

6. KATECHÉZA

Kresťanský manžel: *Vlastnosti kresťanského manžela*

c) Muž, ktorý kráča s Bohom

Kto by mal z teba urobiť zbožného muža? Je to tvoja zodpovednosť, alebo sa o to má postarať Boh? Zbožný manžel musí byť predovšetkým zbožným mužom. Musí pochopiť, že Boh mu dal presne to, čo ako muž potrebuje – aby bol iniciatívny, aby ochraňoval a zabezpečil seba aj svoju rodinu. Rovnako musí byť odovzdaný naplneniu cieľa zbožnosti. Oženiť sa môže hocaký muž. Lenže iba muž oddaný zbožnosti bude môcť naplniť manželské sľuby.

Ako podľa teba môže muž dosiahnuť zbožnosť? Podľa Biblie je to vec tréningu: *svetáckym a babským bájkam sa vyhýbaj. Cvič sa v nábožnosti! Lebo telesné cvičenie málo osoží, ale nábožnosť je užitočná na všetko a má prisľúbenie pre terajší aj budúci život.*(1 Tim 4, 7 - 8). Podľa Pavlovho listu Timotejovi môžeme našu zbožnosť vytrénovať rovnakým spôsobom ako atlét, ktorý sa pripravuje na súťaž. Ak to urobíme, Boh nás vo svojej milosti a podľa svojej vôle premení na zbožných mužov. Si zmätený. Znejú ti slová „ trénovať svoju zbožnosť“ ako „ trénovať svoje telo“?

Zvážte tento príklad. Povedzme, že ste si zaumienili stať sa najlepším futbalistom, akým len môžete byť. Jedného dňa nájdete v schránke list od Messiho, ktorý vám ponúka, že môžete kedykoľvek k nemu prísť domov a zahrať si s ním. Počul o vašej túžbe a chce vám pomôcť, ako len bude môcť. Lenže vy si môžete sadnúť a napísať Messimu odpoveď, že mu síce ďakujete za ponuku, ale že si s tým poradíte sami. Ak by teda mal nejaké trénerské rady alebo inštruktážne video, radi si ho pozriete. Ale nemáte čas chodiť k nemu domov a trénovať. Môžete mu napísať takýto list, no pochybujem, že by to niekto urobil. Prišli by ste k nemu hodinu pred začiatkom tréningu, len aby ste nezmeškali ani minútu. Bola by to šanca učiť sa od majstra a zrejme by ste si ani za nič nenechali takúto príležitosť ujsť. Bola by to Messiho starosť, aby z vás urobil najlepšieho hráča, akým môžete byť. Bola by to len jeho zásluha, že ste to niekde dotiahli. Vašou úlohou by bolo len prísť na tréning.

Ak chceme trénovať našu zbožnosť, je našou povinnosťou ukázať sa v „duchovnej telocvični“ každý deň. Musíme sa naučiť disciplíne, chodiť na tréningy dokonca aj vtedy, keď sa nám nechce a formovať si svoje duchovné svaly. Počas tohto procesu Boh použije našu oddanosť týmto duchovným cvičeniam, aby nás obrátil z duchovne vlažných na zbožných mužov. Naša úloha nespočíva v tom, že sa budeme pokúšať sami zápasiť s nejakým hriechom, ale

v tom, že nepoľavíme v tréningu prostredníctvom zachovávania duchovnej disciplíny. Ak ochabneme, tieto hriechy sa na nás doslova navešajú.

Podľa akého tréningového plánu by mal cvičiť duchovne disciplinovaný muž? Aké cvičenia by mal absolvovať, aby jeho duchovné svaly neochabli?

Pokračovanie v budúcom čísle *o. Lukáš*

Veľký týždeň 2

VEĽKÝ PIATOK

Celá bohoslužba Veľkého Piatku je zasvätená vzácnej spomienke na Spasiteľove strasti a jeho smrti na kríži. Cirkev odkrýva pred očami veriacich plnú knihu spasiteľných strastí Pánových, začínajúc od krvavého potu v Getsemanskej záhrade až po ukrižovanie na Golgote. Prenesúc nás mysľou cez mnohé storočia, sv. Cirkev akoby priviedla veriacich k samej podnožke Kristovho kríža a robí veriacich úctivými pozorovateľmi všetkých Spasiteľových mučení.

V noci na Veľký piatok Ústav predpisuje utiereň s čítaniami evanjelií o Kristových strastiach. Táto bohoslužba sa nazýva: "Nasledovanie svätých a spasiteľných strastí Pána nášho Ježiša Krista" – ľudovo „Strasti“. Táto bohoslužba sa má sláviť v druhej hodine noci, čiže podľa nášho počítania času vo štvrtok o ôsmej hodine večer.

Na tejto utierni sa číta dvanásť evanjeliových čítaní o utrpení Ježiša Krista. Medzi jednotlivými evanjeliami sú sedálne piesne. Evanjelia sú zoradené podľa udalostí Ježišových strastí.

Tak ako slávenie Božskej liturgie je obrazom Golgotskej obety alebo spomienky na krížovú smrť Ježiša Krista, tak v samotný deň spomienky tohto celosvetového diela, neslávi sa Božská liturgia, ani Liturgia vopred posvätených darov, na znak hlbokého súcitu veriacich v tento deň.

Namiesto liturgie slávia sa Cárske časy – Hodinky umučenia (1.,3.,6.,9.), ktoré obsahujú žalmy, parameje, čítania z apoštola a evanjelia, tropáre a stichiry zaoberajúce sa smrťou Ježiša Krista na kríži. Cárske časy (Kráľovské hodinky) boli vo Východnom obrade veľmi populárne, o čom svedčila aj veľká účasť veriacich na týchto modlitbách. Keďže sa zo zásady na tomto modlení zúčastňoval aj cisár, odtiaľ dostali aj názov cárske časy. V súčasnosti sa skôr používa termín Hodinky umučenia, lebo lepšie vyjadruje náboženský

charakter a náplň týchto hodiniek, ktoré sa viažu k vykúpeniu ľudstva a nie k účasti svetských predstaviteľov na obradoch.

Popoludní sa koná Veľká večiereň s uložením plaščenice do hrobu. Táto večerná bohoslužba na Veľký piatok má niekoľko zvláštností: číta sa tu apoštol a evanjelium o Kristovom odsúdení, umučení, smrti a pohrebe. Počas spevu poslednej stichiry *Teba, ktorý sa odievaš svetlom ako rúchom...*, sa otvárajú cárske dvere a kňaz s diakonom okiadzajú prestol. Počas tropára *Ctihodný Jozef...*, kňaz okiadza plaščenicu, berie ju na hlavu a obchádza s ňou raz chrám. Po uložení plaščenice do symbolického hrobu sa kňaz modlí predpísanú modlitbu Veľkého piatku a hneď nasleduje prepustenie.

VEĽKÁ SOBOTA

Veľká sobota je dňom odpočívania tela v hrobe a dňom zostúpenia Ducha do predpeklia, uvedenie lotra do raja, prebývanie na tróne s Otcom a Duchom a zároveň poukazuje na nastávajúce dielo Kristovho vzkriesenia.

Celá bohoslužba Veľkej soboty je plná protikladných udalostí (zármutku a potešenia, biedy a radostí, sĺz a smiechu). Bohoslužby tohto dňa sa začínajú od samého rána a prebiehajú do jeho samotného konca tak, že posledné sobotné piesne splývajú s nedeľnými.

Ráno sa má konať tzv. Nadhrobná alebo Jeruzalemská utiereň. Nadhrobnou alebo jeruzalemskou sa nazýva preto, lebo v Jeruzaleme sa konala priamo pri hrobe Ježiša Krista.

Vo večerných hodinách sa na Veľkú sobotu slúži liturgia svätého Bazila Veľkého s večierňou. Táto bohoslužba je zavŕšením strastných slúžení a je priamym a bezprostredným predsviatkom sviatku všetkých sviatkov - začiatkom Paschy. Na tejto liturgii sa číta pätnásť čítaní zo Starého zákona, ktoré symbolicky opisujú prípravu na príchod Ježiša Krista a jeho slávne Zmŕtvychvstanie.

<u>Jednotlivé čítania sú v nasledujúcom poradí:</u>

1. Gen 1, 1-13 - Stvorenie sveta
2. Iz 60,1-16 - Nebeský Jeruzalem
3. Ex 12,1-11 - Obeta veľkonočného baránka
4. Jon 1-4hl. - Poslanie proroka Jonáša
5. Joz 5,10-16 - Vízia nebeského vodcu

6. Ex 13,20-22,14,1-31,15,1-9 - Východ z Egypta, prechod cez Červené more a Mojžišova pieseň
7. Sof 3, 8-15 - Trest - očistenie vyvoleného národa
8. 3 Kráľ 17, 8-24 - príbeh proroka Eliáša
9. Iz 61,10-11,62,1-5 - Pánova spravodlivosť
10. Gen 22, 1-18 - Abrahámova obeta
11. Iz 61, 1-9 - Pánov Duch posiela Mesiáša
12. 4 Kráľ 4, 8-37 - príbeh Elizea
13. Iz 63, 11-19, 64, 1-5 - Pán je pastierom svojho ľudu
14. Jer 31, 31-34 - Zmluva s Pánom
15. Dan 3, 1-90 - Traja mládenci v ohnivej peci

Namiesto Trojsvätej piesne sa spieva hymnus *Ktorí ste v Krista pokrstení...*, čo je dôkazom toho, že už prví kresťania mali zvyk na Veľkú sobotu (v predvečer sviatku) krstiť katechumenov (čakateľov na krst).

Po čítaní z apoštola sa spievajú verše zo 81. žalmu. Počas týchto veršov sa premieňajú tmavé rúcha za svetlé. Evanjelium Veľkej soboty (Mt 28,1-20) sa číta vo farbe vzkriesenia a hovorí o prázdnom hrobe a vzkriesení Ježiša Krista. Liturgicky práve toto je ten vrcholný bod – realita vzkriesenia – ktorého následkom je utiereň vzkriesenia. Na začiatku utierne sa totiž už iba konštatuje skutočnosť, že Ježiš Kristus vstal zmŕtvych: *Vzkriesenie tvoje Kriste Spasiteľu, ospevujú...*

Po modlitbe za ambónom nasleduje požehnanie chlebov a vína. Tento obrad je spomínanie na staroveký zvyk kresťanov očakávať príchod Paschy v chráme, počúvajúc čítanie z knihy Skutkov apoštolov. Keďže sa predtým veriaci celý deň prísne postili (piatok a prakticky i celú sobotu), Cirkev obdarila veriacich požehnaným chlebom a vínom. Táto kniha čítaní zo Skutkov apoštolov bola prečítaná do štvrtej hodiny v noci (podľa nášho počítania času do desiatej hodiny večera) a v tomto čase sa začína aj nadhrobná polnočnica.

Po skončení polnočnice všetci spoluslúžitelia oblečení vo všetkých bohoslužobných rúchach prenášajú plaščenicu zo stredu chrámu cez cárske dvere a ukladajú ju na prestol. Na prestole potom podľa možnosti leží (nie visí) počas ďalších štyridsať dní až do sviatku Nanebovstúpenia Pána.

Koniec

Verím tomu, že toto Liturgické okienko nám pomôže pochopiť veľký týždeň, ktorý nás čaká, lepšie pochopiť čo sa vlastne stalo pre našu spásu a tiež lepšie sa pripraviť a prežiť Veľký týždeň.

o. Lukáš

7. PRÍSPEVKY

Rodina 2

Apoštolská exhortácia pápeža Jána Pavla II . *Familiaris consortio*

Rodina v tajomstve Cirkvi

49. Medzi základné úlohy kresťanskej rodiny patrí aj služba v Cirkvi. Rodina je postavená do služieb Božieho kráľovstva v priebehu dejín, a to účasťou na živote a poslaní Cirkvi.

Aby sme lepšie pochopili základy, obsah a vlastnosti tejto účasti, treba dôkladne rozobrať mnohoraké a hlboké putá, ktoré navzájom spájajú Cirkev a kresťanskú rodinu, a z rodiny robia akúsi "miniatúrnu cirkev" (domácu cirkev), a tým jej dávajú silu, aby svojím spôsobom bola živým obrazom a historickým sprítomnením samého tajomstva Cirkvi.

Matka Cirkev tým, že plní spásonosné poslanie, ktoré jej uložil Pán, rodí, vychováva a zveľaďuje kresťanskú rodinu. Cirkev hlásaním Božieho slova zjavuje kresťanskej rodine jej pravú totožnosť, čiže to, čím je a čím má byť podľa Pánovho plánu. Slávením sviatostí Cirkev obohacuje a posilňuje kresťanskú rodinu Kristovou milosťou, aby sa posväcovala na slávu Otca. Neprestajným hlásaním nového prikázania lásky Cirkev oživuje a vedie kresťanskú rodinu do služieb lásky, aby životom obnovovala tú sebaobetavú lásku, ktorou Ježiš Kristus miluje ľudstvo.

Kresťanská rodina je zo svojej strany začlenená do tajomstva Cirkvi v takej miere, že sa svojím spôsobom stáva účastnou na jej spásonosnom poslaní: kresťanskí manželia a rodičia mocou sviatosti manželstva "majú v Božom ľude zvláštny dar pre svoj životný stav a údel". Preto nielen "prijímajú" Kristovu lásku, keď sa stávajú "spaseným" spoločenstvom, ale sú aj povolaní aby tú istú Kristovu lásku "odovzdávali" svojim bratom, a tak sa stali "spoločenstvom prinášajúcim spásu". Takto kresťanská rodina ako plod a znamenie nadprirodzenej plodnosti Cirkvi symbolizuje, vydáva svedectvo a má účasť na materstve Cirkvi.

Vlastné a pôvodné cirkevné povolanie

50. Kresťanská rodina je povolaná na to, aby sa činne a vedome zúčastňovala na poslaní Cirkvi, a to vlastným a originálnym spôsobom, že sa totiž

sama svojím bytím a konaním ako intímne spoločenstvo života a lásky stavia do služieb Cirkvi a spoločnosti.

Ak je kresťanská rodina spoločenstvom, ktorého spojivá obnovuje Kristus vierou a sviatosťami, potom má mať účasť na poslaní Cirkvi ako spoločenstvo: manželia ako manželský pár, rodičia a deti ako rodina majú preukazovať svoje služby Cirkvi a svetu. Vo viere majú byť "jedno srdce a jedna duša", a to spoločným apoštolským duchom, ktorý ich podnecuje, a spoločným úsilím, ktoré ich stmeľuje skutkami služby pre cirkevné a občianske spoločenstvo. Okrem toho kresťanská rodina buduje Božie kráľovstvo v dejinách tými každodennými vecami, ktoré sa dotýkajú a vytvárajú podmienky jej života. A tak v manželskej a rodinnej láske, prežívanej vo svojej mimoriadnej bohatosti hodnôt a požiadaviek plnosti, jedinečnosti, vernosti a plodnosti, sa prejavuje a uskutočňuje účasť kresťanskej rodiny na prorockom, kňazskom a kráľovskom poslaní Ježiša Krista a jeho Cirkvi. Láska a život sú teda jadrom spásonosného poslania kresťanskej rodiny v Cirkvi a pre Cirkev.

Druhý vatikánsky koncil to pripomína, keď píše: "Rodina nech sa veľkodušne delí o svoje duchovné bohatstvo aj s inými rodinami. Takto kresťanská rodina keďže má svoj pôvod v manželstve, ktoré je obrazom zmluvy lásky medzi Kristom a Cirkvou a účasťou na nej, má všetkým dávať najavo živú prítomnosť Spasiteľa vo svete a pravú povahu Cirkvi, jednak láskou, veľkodušnou plodnosťou, jednotou a vernosťou manželov a jednak láskyplnou spoluprácou všetkých svojich členov."

Keď sme takto položili základy účasti kresťanskej rodiny na cirkevnom poslaní, zostáva ešte osvetliť jej obsah v trojitom a zároveň jedinom spojení s Ježišom Kristom ako Prorokom, Kňazom a Kráľom, a tak predstaviť kresťanskú rodinu ako 1. veriace a evanjelizujúce spoločenstvo, 2. spoločenstvo v dialógu s Bohom a 3. spoločenstvo v službách človeka.

Pokračovanie v budúcom čísle *o. Lukáš*

Sedembolestná Panna Mária
Východná cirkev - Západná cirkev

Duchovné bohatstvo Východu a Západu je nespochybniteľne veľké o čom svedčia mnohé životy a diela veľkých otcov. Je správne spoznávať učenie a bohatstvo svojej cirkvi a zároveň sa riadiť jej poriadkom. Ale pritom nesmieme zabúdať, že Cirkev je len jedna pretože jej hlavou je Ježiš Kristus. A tak musíme zaujať správny postoj k tradícii Cirkvi a s láskou prijímať bohaté obradové a kultúrne napredovanie východu aj západu.

Dekrét II. vatikánskeho koncilu UNITATIS REDINTEGRATIO (O ekumenizme), ktorý napísal blahoslavený Ján Pavol II. spolu s Otcami svätého koncilu hovorí: *„Východné a západné cirkvi išli mnoho storočí svojou vlastnou*

cestou, boli však spojené spoločenstvom viery a sviatostného života; pričom všetci uznávali rozhodnutia Rímskej stolice, ak vznikli medzi nimi nezhody vo veciach viery alebo disciplíny. Tomuto svätému cirkevnému snemu je vítané medzi inými dôležitými vecami pripomenúť všetkým, že na Východe prekvitajú viaceré partikulárne a či miestne cirkvi, medzi ktorými majú prvé miesto patriarchálne cirkvi; a z nich ***viaceré sa honosia, že ich založili sami Apoštoli****. Preto medzi východnými kresťanmi mala a má veľkú váhu starostlivosť a snaha zachovať vo vospolnosti viery a lásky tie bratské vzťahy, ktoré majú jestvovať medzi miestnymi cirkvami ako medzi sestrami.*

Priam tak netreba zabudnúť, že Východné cirkvi vlastnia odprvoti poklad, z ktorého Západná cirkev nemálo prevzala, čo sa týka liturgie, duchovných tradícií a právneho poriadku. Nemá sa podceňovať ani skutočnosť, že ***základné články kresťanskej viery o Trojici a Slove Božom, ktoré sa stalo človekom z Márie Panny, boli definované na všeobecných konciloch, čo sa konali na Východe.*** *Za zachovanie tejto viery oné cirkvi mnoho trpeli a trpia.*

Dedičstvo, ktoré nám zanechali Apoštoli, sa však preberalo v rozmanitých formách a spôsoboch a už v prvotnej Cirkvi sa miestami rozlične vyvíjalo, a to i pre rozdielnosť charakterov a životných podmienok. Toto všetko, popri vonkajších príčinách, dalo príležitosť k rozkolom, aj pre nedostatok vzájomného porozumenia a lásky.

Preto svätý cirkevný snem upozorňuje všetkých, najmä však tých čo sa chcú venovať práci za obnovenie túženej plnej vospolnosti medzi Východnými cirkvami a katolíckou Cirkvou, aby brali patričný zreteľ na tieto osobitné podmienky Východných cirkví pri ich vzniku a vývoji a na povahu vzťahov, ktoré jestvovali medzi nimi a Rímskou stolicou pred rozkolom, a aby si o tom všetkom utvorili správny úsudok. Presné dodržiavanie tohto bude nanajvýš osožné zamýšľanému dialógu.

Taktiež je všeobecne známe, s akou láskou slávia východní kresťania Liturgiu, najmä eucharistickú službu, zdroj života pre Cirkev a záruku budúcej slávy*: jej prostredníctvom veriaci, zjednotení s biskupom, majú prístup k Bohu Otcovi skrze Syna, vtelené Slovo, ktorý trpel a bol oslávený, a zostúpením Ducha Svätého dosahujú spoločenstvo s najsvätejšou Trojicou, stanúc sa "účastnými na Božej prirodzenosti" (2Pt 1,4). A tak slávením Pánovej Eucharistie v týchto jednotlivých cirkvách, buduje sa a vzrastá Cirkev Božia a koncelebráciou sa prejavuje ich spoločenstvo.*

V tomto liturgickom kulte východní kresťania velebia prekrásnymi chválospevmi Máriu vždy Pannu, ktorú Efezský všeobecný cirkevný snem slávnostne vyhlásil za najsvätejšiu Bohorodičku, aby bol Kristus, súhlasne s Písmom, uznaný v prvom a vlastnom zmysle za Syna Božieho a Syna človeka.“

V tomto duchu môžeme vnímať akési rozdielne chápanie medzi sviatkom Sedembolestnej Panny Márie (jej obrazmi - sochami) na Západe a ikonou východnej Cirkvi, ktorá vyobrazuje Máriu so siedmimi mečmi. Pri hľadaní ikon „Sedembolestnej“ som natrafil na ikonu **Semistreľnej** a ikonu **Umjachčenije zlych serdec.**

O ikone „Umjahčenije zlych serdec“ sa píše v knihe „Zemnaja žizň Presvjatoj Bogorodicy s opisanijem jej ikon“ vydanej v Kyjevo-Pečerskej Lavre v Kijeve toto: *„Ikona Presvätej Bohorodičky (Obmäkčenie zlých sŕdc) je od dávnych čias všetkým známa a všetkými uctievaná ako zázračná. Nebolo však o nej, žiaľ, nikdy žiadnych svedectiev. Nie je dokonca známe ani to, kde a kedy sa objavila. Na tejto ikone sa Božia Matka zobrazuje sama - bez Krista, prepichnutá siedmymi mečmi: troma z pravej, troma z ľavej strany a siedmy meč je uprostred. Všetci, čo k nej pribiehajú s modlitbou viery, cítia, že pri obmäkčení srdca sa „obmäkčujú“ a uľahčujú duševné aj telesné utrpenia, a tiež si uvedomujú, že keď sa pred ňou modlia za svojich nepriateľov, vtedy sa „obmäkčujú“ ich nepriateľské vzťahy, ktoré ustupujú veľkodušnejšiemu pocitu milosrdnosti“.*

Katolícke chápanie sviatku sedembolestnej Panny Márie na biblickom základ. **Prvým základom** je samotné číslo sedem, ktoré sa používa v Biblii tam, kde sa chce vypovedať plnosť. Aj tu ide o plnosť bolesti Márie, matky prežívajúcej vo svojom živote veľa utrpenia. Biblicky to povieme, že je Sedembolestná. Prežila plnú mieru bolesti vo svojom živote. **Druhým základom** pre toto pomenovanie je sedem obrazov v textoch evanjelií, ktoré predstavujú Pannu Máriu práve v týchto udalostiach. Od obrazu, keď prichádza Mária s malým dieťaťom do Jeruzalemského chrámu na štyridsiaty deň po Ježišovom narodení, kde ju privíta na nádvorí staručký Simeon cez ďalšie bolesti. Mária po narodení dieťaťa musí utiecť v sprievode sv. Jozefa do Egypta, strata v chráme je ďalším utrpením, štvrtou bolesťou je stretnutie Márie s Ježišom, ktorý nesie kríž, piatou je ukrižovaný Ježiš. Táto bolesť dopadá nadovšetko na Máriu. Šiestou bolesťou je prebodnutie Ježiša a sňatie s kríža. Poslednou siedmou bolesťou je pochovanie Ježiša. Toto je sedem bolestí, ktoré akoby mali jednotiaci základ už v spomenutej predpovedi staručkého Simeona z nádvoria Jeruzalemského chrámu, keď povedal – tvoju vlastnú dušu prenikne meč bolesti“.

Ako je vidno z vyššie uvedených výkladov ikona „Umjachčenije zlych serdec“ a západné chápanie sviatku sedembolestnej Panny Márie majú čosi spoločné aj rozdielne. Spoločné je, že tu aj tam sa hovorí o Bohorodičke a o utrpení. Rozdiel je v tom, na čo sa kladie hlavný dôraz. Pri opísaní ikony je kladený dôraz na to, v čom spočíva jej služba ľuďom, v čom ona pomáha a ako na ľudí pôsobí. V opise sedembolestnej Panny Márie vystupujú do popredia skôr jej vlastné utrpenia.

Napriek uvedeným rozdielom sa môžeme úprimne tešiť z úcty a lásky, ktorú majú veriaci voči Bohorodičke. *o. Peter*

Ježiškove vtáčiky

Malý Ježiško sa hrával so svojimi rovesníkmi na dvore. Po výdatnom daždi sa vytvorili na chodníku mláky. Ježiško si začal z blata modelovať vtáčiky. Malými ručičkami usilovne tvaroval zobáčiky, krídelka i hlávky. Nad jeho hlavou sa objavila farebná dúha. Natiahol rúčku, prstom si nabral farbu z dúhy a maľoval ňou hlinené postavičky.

Malý Judáš Ježiša z diaľky pozoroval. Aj on tvaroval z hliny vtáčiky, no jemu sa nedarilo. Darmo naťahoval ruky k nebu, on na dúhu nedočiahol. Ostatné deti s úžasom pozerali na Ježiška. Stáli okolo hlinených vtáčikov, ktoré sa veľmi podobali tým ozajstným. Judáš závidel Ježiškovi obdiv detí, ktoré sa na neho usmievali. Odrazu Judáš pribehol, odsotil deti a začal skákať po vytvorených hlinených vtáčikoch. Ježiško sa postavil, zdvihol ruku k nebu a povedal: „Leťte, vtáčatká, leťte, zachráňte sa!“

Vtáčiky z hliny ožili a odleteli. Deti sa rozutekali, aby rozpovedali rodičom, akú zvláštnu udalosť práve zažili a aký zázrak urobil ich kamarát Ježiško. Judáš zahanbene odišiel. Ježiškove srdiečko bolo dobré. A dobro jeho srdca pociťujeme každý deň. Naše srdcia po jeho dotyku ožívajú k láske. Každý z nás je ako ten hlinený vtáčik, ktorý túži, aby sa ho Ježišove ruky dotkli.

Podľa internetu spracovala: Mgr. Monika Fejková

8. LITURGICKÝ PROGRAM - Čemerné

Dátum:	Deň:	Čas:	Úmysel:	Poznámka:
01.03.2014	SO	7:30	* Za obrátenie hriešnikov	
02.03.2014	NE	7:30 10:00	* Milan s rod. * Za veriacich farnosti	15:00 večiereň
		10:30	Rómske pastoračné centum	
03.03.2014	PO	17:30	+ Štefan Pavúčok	**Prísny pôst!**
04.03.2014	UT	17:30	+ Oľga Manajlová s panych.	
05.03.2014	ST	17:30	+ Z rod. Zahorjanovej: Oľga a Juraj s panych.	liturgia VPD
06.03.2014	ŠT	17:30	* Jozef s rod.	Eucharistická adorácia
		17:30	Rómske pastoračné centum	
07.03.2014	PIA	17:30	* Za ružencové spoločenstvo	liturgia VPD
08.03.2014	SO	7:30	+ Bartolomej + Z rod. Naštovej: Žofia a Bartolomej	
09.03.2014	NE	7:30 10:00	* Anna * Za veriacich farnosti (* Marta /60r./ s rod. ,Imrich, Dana)	Zbierka na Charitu 15:00 večiereň
		10:30	Rómske pastoračné centum	
10.03.2014	PO	17:30	+ Helena Majerčínová s panych.	
11.03.2014	UT	17:30	+ Z rod. Širokej: Zuzana, Peter	
12.03.2014	ST	17:30	+ Pavol, Anna, Štefan, Zuzana s panych.	liturgia VPD
13.03.2014	ŠT	17:30	+ Justína s panych.	Eucharistická adorácia
		17:30	Rómske pastoračné centum	
14.03.2014	PIA	17:30	+ Mária, Štefan s panych.	liturgia VPD
15.03.2014	SO	17:30	+ Z farnosti (Hramoty)	

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou mysľou! Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“

(Mt 22, 37-39)

Dátum:	Deň:	Čas:	Úmysel:	Poznámka:
16.03.2014	NE	7:30 10:00 10:30	* Milan, Milan * Za veriacich farnosti Rómske pastoračné centum * Rod. Vardžíkovej: Katarína, Daniel	Zbierka: Podporný fond. 15:00 večiereň
17.03.2014	PO	17:30	+ Mária Hricová	
18.03.2014	UT	17:30	+ Z rod. Tiňovej: Jozef, Anna	
19.03.2014	ST	17:30	+ Jozef s panych.	liturgia VPD
20.03.2014	ŠT	17:30 17:30	+ Jana Višňovská s panych. Rómske pastoračné centum	Eucharistická adorácia
21.03.2014	PIA	17:30	+ Jozef Mičej a ost z rod. Mičejovej a Ragančíkovej	liturgia VPD
22.03.2014	SO	7:30	+ Z farnosti *(hramoty)*	
23.03.2014	NE	7:30 10:00 10:30	* Anna s rod. * Za veriacich farnosti Rómske pastoračné centum	zbierka na chrám 15:00 večiereň
24.03.2014	PO	17:30	* Metod a Monika s rod.	
25.03.2014	UT	17:30 16:00	* Za veriacich Rómske pastoračné centum	
26.03.2014	ST	17:30	+ Z rod. Šimkovej, Servanskej a Alena Nováková s panych.	liturgia VPD
27.03.2014	ŠT	17:30	+ Jozef Hromjak s panych.	Eucharistická adorácia
28.03.2014	PIA	17:30	+ Z rod. Macugovej	liturgia VPD
29.03.2014	SO	7:30	+ Z farnosti *(hramoty)*	
30.03.2014	NE	7:30 10:00 10:30	* Ružena Chroma * Za veriacich Rómske pastoračné centum	**Zmena času!** (Hodinu do predu)
31.03.2014	PO	17:30	+ Jozef s panych.	

Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti po čom túži Tvoje srdce.
(Žalmy 37, 4)

LITURGICKÝ PROGRAM – Vechec

Dátum:	Deň:	Úmysel:	Poznámka:
01.03.2014	SO	- - - - - - - - - - - - -	
02.03.2014	NE	* Elena s rod.	
03.03.2014	PO	+ Irena Škovránová	
04.03.2014	UT	+ František Bolik	
05.03.2014	ST	+ o. Štefan Šanta s panych.	liturgia VPD
06.03.2014	ŠT	* Dušan s rod.	
07.03.2014	PIA	* Za ružencové spoločenstvo	
08.03.2014	SO	- - - - - - - - - - - - -	
09.03.2014	NE	* Mária Kalmanová	Zbierka na Charitu
10.03.2014	PO	+ Bartolomej Fejko s panych	
11.03.2014	UT	+ Pavol Baran s panych.	
12.03.2014	ST	+ o. Ján Dobranský, o. Ján Tuleja s panych.	liturgia VPD
13.03.2014	ŠT	+ Anna Frajkorová s panych.	
14.03.2014	PIA	+ Z farnosti *(hramoty)*	
15.03.2014	SO	- - - - - - - - - - - - -	
16.03.2014	NE	* Jozef, Jozef	
17.03.2014	PO	+ Bartolomej Pavlík s panych.	
18.03.2014	UT	* Jozef	
19.03.2014	ST	+ Štefan Kobielka s panych.	liturgia VPD
20.03.2014	ŠT	- - - - - - - - - - - - -	
21.03.2014	PIA	+ Z farnosti *(hramoty)*	
22.03.2014	SO	- - - - - - - - - - - - -	
23.03.2014	NE	* Jozef s rod.	Zbierka na chrám
24.03.2014	PO	+ Ján Sopko s panych.	
25.03.2014	UT	* Irena s rod.	
26.03.2014	ST	+ Z rod. Čandíkovej: Jozef, Mária, Ján s panych.	liturgia VPD
27.03.2014	ŠT	- - - - - - - - - - - - -	
28.03.2014	PIA	+ Z farnosti *(hramoty)*	
29.03.2014	SO	- - - - - - - - - - - - -	
30.03.2014	NE	* Helena Bartková **Zmena času!**	(Hodinu do predu)
31.03.2014	PO	+ Z rod. Kalmanovej: Ján, Anna s panych.	

9. OZNAMY

ZBIERKY:

- **január 2014** - zbierka na chrám Vechec vo výške **342 €**
- **26. január 2014** - zbierka na GTF PU vo výške **128,28 €**
  (VT Čemerné = 66,36 € a Vechec = 61,92 €)

- **9. februára 2014** - zbierka na chrám Čemerné vo výške **..... €**
  - zbierka na chrám Vechec vo výške **362 €**

- **16. februára** 2014 - zbierka na Podporný fond ABÚ. vo výške **112,68 €**
  (VT Čemerné = 73,28 € a Vechec = 39,40 €)

Za dary na ZORNICU v roku 2014:

Všetkým darcom úprimné Pán Boh zaplať!

Gréckokatolícky mládežnícky zbor

Milá mládež, pozývame Vás na mládežnícky zbor, ktorý sa uskutoční

15. 03. 2014 o 14:00
v pastoračnej miestnosti.

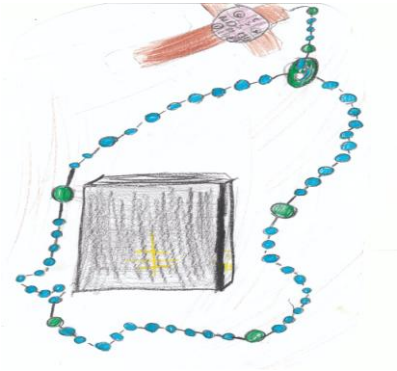
Ako povedal sv. Augustín: „**Kto spieva, dvakrát sa modlí“** a preto aj my chceme spievať Pánu Bohu a a oslavovať Jeho meno. Keď máš chuť, neboj sa a pridaj sa k nám a spolu budeme chváliť Pána. Ak vieš hrať na nejaký hudobný nástroj, tak neváhaj a zober ho sebou. Sú vítaní všetci chlapci a dievčatá rôznych vekových kategórií.

Kto by mal záujem nech nás kontaktuje na týchto miestach:
tel. číslo: 0915 946 393
email: lucia.lukacinova@centrum.sk
facebook: Lusy Lucioška Lukačinová

Tešíme sa na Vašu účasť a spoluprácu

V našom každodennom živote, a to najmä v ťažkostiach, v boji proti zlu v našom vnútri i mimo nás, Pán nie je ďaleko. Je po našom boku, je vedľa nás. Keď bojujeme a našou zbraňou je **MODLITBA**, táto modlitba nám umožňuje cítiť Jeho prítomnosť, Jeho milosrdenstvo a Jeho pomoc.

Pápež František

Alžbetka Obrinová

Riešenie zo šifrovačky: *Priveďte vykŕmené teľa a zabite ho. Jedzme a veselo hodujme, lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil, bol stratený, a našiel sa.*

BLAHOŽELANIE K NARODENINÁM

7. marca 2014 oslávil

p. Jozef Baran z Vechca

narodeniny.

Pevné zdravie, veľa lásky, spokojnosť a pohodu, šťastný život a stále dobrú náladu.

Veľa Božieho požehnania a milosti od nášho nebeského Otca vyprosuje rodina, priatelia a známi.

BLAHOŽELANIE K ZLATEJ SVADBE

Jozefovi Gabrielovi a Eve Nyarjášovím

Čas uteká, rôčky plynú,
päťdesiat ich spočítal,
všetko pekné vo Vašom žití
spravodlivo zapísal.

Napísal tam: veľa lásky
i trvalej pohody
a že nikdy nebývali
žiadne veľké nezhody.

Do tých ďalších rokov žitia
Zdravie, šťastie želáme,
nech Vás Božia láska chráni,
nech Vás nikdy nesklame.

Týmito slovami sa prihovoril jeden z gratulantov manželom Nyarjášovím ktorý sa *1. februára* dožili *päťdesiateho výročia uzatvorenia manželstva* v meste Michalovce.

„V manželstve žijeme už 50rokov. Roky ubiehali a ani sa nám nezdá, že sme sa dožili takého pre nás vzácneho výročia a to v roku, ktorý je zasvätený Svätej nazaretskej rodine. Ďakujeme Pánovi za Božie milosti a všetky dary, ktoré nám boli udelené za 50 rokov spoločného života“ povedal Jozef Gabriel Nyarjáš.

K slovám gratulanta sa pripájajú aj členovia Gréckokatolíckeho zboru Petra Pavla Gojdiča vo Vranove nad Topľou – Čemernom ktorého obaja manželia sú dlhoročnými členmi a *prajú zároveň aj Veľa šťastia, zdravia a Božieho požehnania* aj Jozefovi Gabrielovi Nyarjášovi k jeho blížiacim sa *75 narodeninám.*

Biblická škola

Poznanie Sv. Písma je pre kresťanov veľmi dôležité. **Sv. Písmo - pretvára charakter toho, kto ho s vierou prijíma**

- **formuje, vyučuje a vychováva**.

V ňom je ukrytá pravda: o Bohu
o človeku
a poznanie Božej vôle pre náš život.

Učeníci dostali pokyn od svojho Učiteľa, aby ostali vo večeradle, kým na nich nezostúpi milosť Svätého Ducha. Aj nás Pán volá, aby sme sa stali svedkami jeho Slova. Preto ak chceš počúvať čo Duch hovorí Cirkvám (Zjv 2,7)

príď v pondelky večer do Biblickej školy, kde sa budeme spolu modliť, čítať sv. Písmo a kde budeme viesť priateľské dialógy.

Každý pondelok od 19:15 do 20:00 hod. - v pastoračnej miestnosti farského úradu *o. Peter*

Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám. Tomu, kto zvíťazí, dám jesť zo stromu života, ktorý je v Božom raji.

(Zjv 2,7)

Pôstna modlitba za rodiny

Modlite sa jeden za druhého, aby ste ozdraveli. Lebo veľa zmôže naliehavá modlitba spravodlivého.“ „Modlitba s vierou uzdraví ... a ak sa niekto dopustil hriechov, odpustia sa mu. *(Jak 5,15-16)*

V tomto duchu sa v našej farnosti už tretí rok koná akcia pôstnej modlitby **rodina za rodinu**. Cieľom tejto aktivity je modlitba za rodinu, ktorú sme si vylosovali na syropôstnú nedeľu.

Je to čas, aby sme sa ako rodina vedeli zísť na spoločnej modlitbe a tak v duchu pokánia robili čosi pre svoju nesmrteľnú dušu a zároveň konali Bohumilý skutok.

Podmienky:

- Modlitba pred krížom a pri zapálenej sviečke.
- Meno rodiny je potrebné uchovať v tajnosti.
- Stanovený čas modlenia je 20:00 hod. a modlíme sa jeden desiatok sv. ruženca. Ak nám tento čas nevyhovuje môžeme aj v inú hodinu.
- Na záver pôstu, poslať pohľadnicu s veľkonočným pozdravom.